

LIVS

Nr 4 2021

LUFT

Olof Schelin:
"Det känns
som att jag
kommer hem."

EFS kapellet i Lund:
"Vi vill bli fler
och vara en
levande för-
samling."

KANSLIET

Vallgatan 9
281 31 Hässleholm
Tel. 0451- 38 80 70
E-post: sydsverige@efs.nu

NÄSTA NUMMER

Skickas ut i oktober

OMSLAGSBILD

Olof Schelin bild: Kristoffer Lignell

ANSVARIG UTGIVARE

Lennart Albertsson
E-post: lennart.albertsson@efs.nu

REDAKTÖR

Kristoffer Lignell
Telefon: 0703-801291
E-post: kristoffer.lignell@efs.nu

GÅVOR

OCR 50000001813 till bankgiro: 901-0026
Swishnummer 123 357 80 28
Märk "Sydsverige"

Bankgiro Salt: 5275-8786
Swish Salt: 123 354 77 91

LIVSLUFT.EFSSYD.ORG

EFSSYD.ORG

SALTSYDSVERIGE.NU

Livsluft är en regiontidning om vad som sker i EFS och Salt Sydsverige. EFS är en missionsorganisation inom Svenska kyrkan som vill uppmuntra till personlig tro, mission och bibelbruk. Vi finns över hela landet, uppdelade i regioner och missionsföreningar. Salt är en självständig kristen barn- och ungdomsorganisation med särskild relation till moderrörelsen EFS och Svenska kyrkan.

Livsluft ges ut i tryck samt på webben. Prenumeration på papperstidningen kostar 300 kr/år.

INNEHÅLL

3 Ledare

4 EFS kapellet i Lund

6 Hänt i regionen

8 Pulsen på Olof Schelin

10 Välkomnande av Lennart Albertsson

11 Missionsutställning

12 Blåsarlägret 60 år!

14 På lärjungars vis: Mission och kontemplation

»I Kristi kropp - liksom i Kristus - är kontemplation och mission inte två åtskilda riktningar som skall försonas genom dialog och samförstånd. De är av evighet förenade i den heliga Treenigheten.«

Peter Halldorf

Blåsarlägret 60 år!

8

Pulsen på Olof Schelin

14

På lärjungars vis

EFS kapellet i Lund

4

Fäst dina ögon på Jesus

Den glada målvaktscoachen och TV-kommentatorn i ishockey Erik Granqvist berättar att han under sin tid som målvakt i Luleå Hockey spelade halvblind. Han kunde se puckarna som sköts från nära håll, men långskotten kunde han bara liksom stöta undan. Själv har jag under senvåren fått bekanta mig med samma företeelse, en delvis blindhet. En operation av näthinnan på ena ögat gjorde att jag under några veckor inte kunde se mer än gråa skuggor och vissa konturer. Med tiden försvann gasen som pumpats in i ögat och jag kan nu se så gott som klart. Vi är båda bosatta i Ängelholm och, som jag förstår det, går vi till samma optiker. Optikern har fått Erik att upptäcka nya vinklar och jag får där mina glasögon utbytta med ojämna mellanrum.

Att bli blind är att få vänja sig vid att leva med ett mycket svårt handikapp. Jag har efter denna vår fått ett litet uns av förståelse för vad det innebär. På Bibelns tid fanns ingen ögonkirurgi. Det fanns inga laserbehandlingar och sånt som vi patienter idag får bekanta oss med. Bland evangelierna stöter vi på flera olika personer som är blinda. Vi kan anta att det på den tiden var ett inte alltför ovanligt handikapp. Samtliga dessa berättelser leder till att Jesus helar den blinde. Någon gång spottar han på den blindes ögon. I andra fall får den blinde sin syn genom att Jesus uttalar helandet. Det de har gemensamt är att de vänder sig till Jesus för att få sin syn. Antingen bröt dom sig fram själva eller så ledde någon fram den blinde till Jesus. Någon hade fått syn på Jesus. Med vilka ögon då?

Ännu idag kan vi se Jesus. Några möter honom fysiskt eller i en tydlig dröm. Det är starkt och leder ofta till en direkt omvändelse. Dom flesta av oss ser honom

med våra inre ögon (Efesierbrevet 1:18). Kanske blir det då lättare om vi blundar. Ingenting runt oss stör och vi kan verkligen se honom som han är. En stor hjälp till att se Jesus får jag genom att läsa Allan Svenssons nyutkomna andaktsbok "Med blicken på Jesus". Allan ger oss där trettioen betraktelser över olika bibeltexter där alla syftar till att få syn på Jesus. Beställ gärna boken från vårt regionala kansli. Den ger dig en möjlighet att åter stanna upp inför den person som du varje dag möter och en dag skall se med dina egna ögon.

För ganska precis 100 år sedan skrev Helen Lemmel sången som vi sjungit ofta: *Fäst dina ögon på Jesus*. Den sången har alltid något aktuellt över sig. Den leder oss rätt, tillbaka till centrum, till Jesus. Är det då förvånande att Helen, när hon skrev sången sedan kanske tio år, var just blind? Är det förvånande att hon när hon under lång tid inte kunnat se med sina fysiska ögon kom Jesus närmare?

*Turn your eyes upon Jesus,
look full in His wonderful face,
and the things of earth
will grow strangely dim
in the light of His glory and
grace.*

LENNART ALBERTSSON är regional missionsledare i EFS Sydsverige.

EFS kapellet i Lund

Ett stenkast från Lundagård i centrala Lund ligger EFS kapellet i Lund. För 20 år sedan skedde en nystart av föreningen då en grupp 20-30 åringar började om på ny kula. Även om alla från den tiden är borta består kärnan i gemenskapen av samma ålderskategori. Livsluft besöker EFS kapellet i Lund och pratar om glädje, utmaningar och längtan att vara mer än en studentkyrka.

Michael Rastas, Alfred Ingmår och Rebecka Karlsson tar emot på EFS kapellens innergård. De är alla relativt nya i föreningen, Michael har varit präst sedan år 2017 och Alfred och Rebecka medlemmar sedan två respektive fyra år. De två sistnämnda sitter i styrelsen och ledningsgruppen och direkt behöver vi reda ut begreppen.

- Vi såg ett behov av att utvidga ledarskapet i församlingen och ha en grupp som var mer aktiva i verksamheten på daglig och veckolig basis som bollplank till de anställda. Det blev extra tydligt när Hans Dahlén slutade och jag blev ensam anställd. Styrelsen har ett helhetsansvar med särskilt ansvar för fastigheter och underhåll. Ledningsgruppen är mer operativ, berättar Michael.

Föreningen har 65 medlemmar och innan pandemin var man cirka 50-60 personer i snitt per gudstjänst.

Pandemin har såklart påverkat mycket men kanske lite extra på en ung förening som EFS kapellet.

- Vi var tidigt ute med livesändningar och de har gått bra. Men kapellet har stor omsättning på medlemmar och det är svårt, även i vanliga fall, att se vilka som knyter an till församlingen. När vi inte kunnat träffas har det varit svårt att veta var man har medlemmarna, säger Alfred.

- Samtidigt har pandemin gett oss möjlighet att utvärdera och visionera så att vi kan sätta igång så snabbt som möjligt när pandemin är över, berättar Rebecka.

Föreningens vision uppdaterades under Sändkursen som de deltog i för ungefär två år sedan:

Vi vill följa Jesus, formas av honom och i allt förmedla hans kärlek.

- Jag tror att det är bra att ha en vision för att ha något gemensamt som säger vad vi vill se hända

och vad vi ska göra. I teorin är vår vision bra men det handlar också om att konkretisera den i vårt arbete, säger Michael.

Det finns mycket längtan i föreningen och under samtalet bubblar det av idéer och visioner.

- Vi vill bli fler. Vi vill vara en levande församling som består av flera generationer, inte bara 20-30 åringar som utgör majoriteten idag. Vi vill att människor skall känna sig hemma och vara delaktiga och bidra med sina gåvor och på så sätt vilja stanna längre. Vi är präglade av vår stad, många flyttar hit och härifrån ganska ofta. Vi är många som längtar att få vara ett andligt hem där man inte bara går i gudstjänst. Det vi har planerat i framtiden handlar mycket om att bygga gemenskap. Vi är en ganska liten församling och då brukar det vara enklare att känna familjekänsla men gemenskap skapas inte automatiskt säger Rebecka.

Just nu möts man till gudstjänst och innan pandemin även till Öppen

kyrka, den diakonala verksamheten. När restriktionerna lättar pratar man om att bjuda in till bruncher, starta Alphakurser och nystarta barnkyrkan på söndagarna.

- Vi önskar också satsa mer på hemgrupper. Under våren startade vi en typ av storhemgruppssamling med bön och lovsång online. Michael hade undervisning utifrån en bibelbok med frågor att ta med in i hemgruppen. Planen är att fortsätta med det fysiskt kanske en gång varannan månad framöver. Vi har pratat om mer konkreta gemenskapsträffar, som grillkvällar, mer regelbundna gemenskapsträffar, berättar Rebecka.

- Vi har bra förutsättningar att vara en församling där det är kort väg från idé till genomförande då vi inte har så byråkratisk struktur och inte är så stora. I princip borde det inte gå längre än en vecka. Den plattformen borde vi kunna ge folk, säger Michael.

- Gemenskapen är viktig då vi vill vara en församling som är en trygghet för den som flyttar hemifrån för första gången och prövar vingarna. Samtidigt är det samma personer som flyttar hit som utgör församlingen. Det kan kännas bräckligt ibland men också otroligt spännande, berättar Alfred.

Hur skulle någon som varit med ett tag beskriva EFS kapellet i Lund?

- Gemenskap, ett andligt hem och gudstjänstformen. Genuinitet och god gemenskap. Jag tycker vi är tydliga med att vi är här för Jesus säger Rebecka och Alfred fyller i:

- En öppen församling dit det är lätt att komma och medverka i. En seriös församling: det handlar om Jesus och vi menar vad vi säger.

- En sak jag uppskattar med församlingen är att jag upplever den som ganska enad. Även om man är olika och brinner för olika saker så går vi ofta i samma riktning när vi har visionsdagar och pratar om vad vi längtar efter. Det finns en sund balans mellan enhet och olikhet säger Michael.

Rebecka sammanfattar på ett bra sätt upplevelsen av vårt möte.

- Vi vill mycket och längtar mycket men som grund vill vi att bönen skall ligga. Utifrån det kan verksamhet och saker födas.

Läs mer om **EFS KAPELLET I LUND** på deras hemsida: www.efskapellet.se

Lägersommaren

Vi kan se tillbaka på lägersommaren med tacksamhet

Sommaren är knappt över men nu har skolorna så sakta börjat vakna till liv efter sitt sommaride. I våras visste vi inte riktigt vad som skulle vara möjligt att göra under sommaren. Inte heller visste vi hur intresset för läger skulle se ut runt bland våra föreningar. Det enda vi visste var att vi var en enveten liten skara på regionen som visste att vi verkligen, verkligen ville få igenom läger om det var möjligt.

Nu står vi här med facit i hand och kan säga att det har varit värt det! Sommaren började med de traditionsenliga konfalägren på Åhus och Åsljunga (mer om dem i nästa nummer) för att sedan ta vid av Sommarsalt, Light och Föräldrafritt som alla tre genomfördes under augusti månad.

Precis som vanligt genomfördes Sommarsalt och Light parallellt på EFS-gården i Åsljunga i början på augusti. Undertecknad (Nathalie Bencic) var med på Sommarsalt tillsammans med ett fantastiskt team där vi blandade gamla och nya ledare. Light leddes än en gång av paret Frilund från Betania-kyrkan i Malmö som nu var inne för tredje gången som huvudledare. Extra roligt är det att vi på båda lägren har ledare som konfirmerats på en av våra gårdar- antingen i år eller förra året. Vi är stolta och glada över att ännu en sommar kunna erbjuda en liten brennsocker för barn och unga, dit de får komma och fylla på innan det är dags för att köra vidare i vardagen. Bränslet består såsom alltid av gemenskap med andra kristna, uppbygglig undervisning, andakter och roliga inslag. På Lightlägret deltog 17 ungdomar utöver ledarna och på Sommarsalt fick

vi ha 25 spralliga barn på plats. Tack till alla er som har skickat era barn och tack för feedback som har kommit in efteråt! Både härliga vittnesbörd samt feedback som hjälper oss utveckla våra läger.

I mitten av augusti så fortsatte månadens lägeryra när Föräldrafritt intog EFS-gården. Mostrar, far- och morföräldrar kom med nyfikna barn och sammanlagt var vi över 70 deltagare varav barnen stod för över 40 deltagarplatser. Fantastiska dagar där solen kom fram flera gånger trots att SMHI några dagar tidigare skrämt slag på planeringsgruppen. Med Helen Nilsson i spetsen anordnades snickeri, pyssel, kanotpaddling, fiske, fem-kamp, spårningsrunda, andakter, sångstunder och såklart- många härliga måltidsstunder.

Som alltid så är det extra roligt när nya barn och unga hittar till våra läger. Något att tacka för och be om att de alla ska få komma in i gemenskaper där de får växa i sin tro.

Personalnytt

Olof Schelin har anställts som präst i Möllebackskyrkan i Karlskrona och började sin tjänst 1 juli.

Helene Sturefelt har anställt som präst i Listerkyrkan i Sölvesborg.

Carl Skarin är under hösten 2021 föräldraledig från sin tjänst som präst i EFS-kyrkan i Ängelholm.

Lise-Lotte Linder Persson kommer under hösten att vikariera för Carl Skarin i EFS-kyrkan i Ängelholm.

RIK TAD

2021

Tema: **Gemenskapens glädje**

*En mötesplats, en ljuspunkt, en glädjefylld dag där
Jesus Kristus får **bygga upp, styrka,
utmana** och **utrusta**.*

16 oktober | EFS-kyrkan Ängelholm

ERIK
JOHANSSON

MAGNUS
LENNARTSSON

ANNA-KLARA
CASTOR

DANIEL
SVENSSON

OLOF
SCHELIN

VERONIKA
DANIELSSON

LENNART
ALBERTSSON

VERONICA
ÖJFELTH
SVARTDAHL

JOEL
JARBO

efssyd.org

Olof Schelin:

”Det känns som cirkeln sluts och jag kommer hem.”

Han har precis avlagt prästexamen inför domkapitlet när vi ses på bokhandeln Arken i centrala Lund. Det är två dagar kvar innan han prästvigs i Lunds domkyrka av biskop Johan Tyrberg för tjänst i Möllebackskyrkan i Karlskrona. Även om det är första gången vi ses berättar Olof öppenlydligt om vägen dit.

Uppvuxen i Staffanstorp gick han gymnasiet i Lund, linje Hotell och restaurant. Det andliga hemmet fanns i Europaporten, Malmö Pingstförsamling, där föräldrarna var aktiva.

- När jag tänker på Europaporten är det bara värme, säger han med ett leende.

Efter gymnasiet levde han, som han själv beskriver det, ett klassiskt dubbelliv. Det var den värsta tiden i hans liv där han brottades med existentiell ångest. Han visste att Gud fanns men ville eller kunde inte bryta med en livsstil han inte mätte bra av. Det kulminerade på bussen hem från en fest.

- Jag satt på bussen, 20 år gammal, och där kom allt bara över mig. Jag började storgråta där och då. Den kvällen så ringer jag vid midnatt min ungdomspastor och i princip biktar mig och frågar om det finns förlåtelse för det jag gjort. Han ger mig löftesorden och jag slänger mig ut i förtröstan på de orden. Den kvällen landar nåden i mig. Jag kan inte prestera fram något utan det som Jesus gjort för mig gäller och jag får lita på det.

Nu sker en märkbar förvandling i hans liv som människor runt omkring lägger märke till.

- Total radikal omvändelse. Det enda jag pratade om var vad Jesus gjort. Det var en så speciell tid.

Efter detta följde tre månader i Israel och därefter bibelskoleår på TMU Aneby med bibelinriktning.

- Jag var där för att söka Gud och vara själv och det slutade med att jag fann min fru Malin! Vi gifte oss 2011.

Under bibelskoleåret hade han ett kort möte med

en klasskompis mamma som var en bönekvinnas. Senare ringde församlingen hon tillhörde och frågade om han ville bli ungdomspastor där. Svaret blev nej, han kände sig inte redo. Men med tiden växte en kallelse fram och till slut hörde han av sig till församlingens pastor.

- Pastorn skrattade i telefonen och sa: ”Vi har haft några här på tjänsten men bönekvinnan har sagt att vi ska säga nej till de andra för att du skulle ändra dig.

Nu inleddes två års tjänst som ungdomspastor i Ulricehamn. Det var två bra men tuffa år.

- Jag var ung, saknade verktyg och stod ganska oskyddad utan mentorskap. Jag tar in mycket i hjärtat och det är en välsignelse men är också svårt om man inte kan avgränsa sig och få hjälp att prioritera. De jobbiga tiderna vill man inte leva utan för de har gjort mig till ett bättre verktyg idag. De åren fick mig att pröva min kallelse och hitta mig själv än mer men det slutade med att jag brände mig ganska hårt.

Familjen, som nu växt, stod nu inför ett vägval. De behövde stöd och omsorg och valet föll på Uppsala där Malin har sin familj. Olof jobbade inom butiksförsäljning i Uppsala och familjen landade i Korskyrkan, EFK i Uppsala. Det var en tuff tid med prövningar både utifrån och brottningskamp på insidan kring kallelse och identitet. Det slutade med att jag sökte in till Johannelunds teologiska högskola.

- Där hittade jag LarsOlov Eriksson, eller LOE, som också bodde i Sävja, i Uppsala och det blev naturligt för oss att börja gå i Sävja kyrka.

Tobias Eriksson (ordförande i Möllebackskyrkan), Lennart Albertsson, Olof Schelin och Lars Olof Eriksson

Resan från Pingst, via EFK, till EFS skedde stegvis men han beskriver det som att komma hem.

- Jag känner mig hemma inom EFS. Jag är övertygad om att de evangeliskt-lutherska betoningarna i dess teologi och förvaltande av sakramenten utgör grunden för människors frälsning och vandring i det kristna livet. Jag är tacksam för att Svenska kyrkan står på en bekännelse även om jag ibland kan tycka att Svenska kyrkan själv glömmer bort det. Bibeln är viktig för mig och jag älskar bibelutläggning. Jag trivs jättebra i lågkyrkliga sammanhang men trivs också med det liturgiska. God liturgi bär människor. Inom EFS behöver jag inte göra avkall på sådant jag har med mig som jag tycker är sunt, bara det är bibliskt.

Hur känns det att prästvigas?

- Jag längtar. Det känns som cirkeln sluts och jag kommer hem. Jag får nästan tårar i ögonen när jag säger det, jag blir innerligt berörd för det

är bara tack vare Gud som jag sitter här idag. Det är ju också en tydlig startpunkt på något nytt för mig och min familj och den plats där jag blivit anförtrodd att vara på.

Vad lockade med tjänsten i Möllebackskyrkan?

- Jag fick snabbt förtroende för Lennart Albertsson och vi hade bra samtal. De är i en nystart och har varit utan herde i flera år. De har valt mig och jag har kunnat vara mig själv hela tiden. Jag ville egentligen komma ut i tjänst till en plats som är ganska säker men jag blir peppad av att komma till Karlskrona. Både jag och Malin är stadsmänniskor och trivs i en stad. Jag har goda mentorer, nära till kollegor samt stöd från regionen. Det som är positivt är att jag kommer samtidigt som den nya kyrkoherden i Svenska kyrkan så det finns goda möjligheter att få jobba upp goda relationer.

Jag har en tydlig linje för Karlskro-

na: predika evangeliet, träna lärjungar, hjälpa och lyfta församlingen så att munnen talar det hjärtat är fullt av. Jag vill möjliggöra för dem att vara vittnen där de är. Att vara en medvandrare är min grundhållning. Jag kommer att prata på söndagarna som om det är någon ny för att sätta en riktning för församlingen att vår längtan är att det skall komma nya.

Har du några viktiga källor du återvänder till för egen del?

- Jag har vissa ordningar och rutiner som bär mig. Jag läser t.ex. lilla breviariet med barnen morgon och kväll. Jag läser Bibeln och lyssnar gärna på predikningar. Har blivit mycket reformerta teologer och predikanter på sistone, Michael Reeves, R. C. Sproul, Timothy Keller. N.T. Wright är en teolog som också utmanar mig. Sen återvänder jag ofta till Rosenius "Vägledning till frid".

OLOF SCHELIN är ny präst i Möllebackskyrkan i Karlskrona.

Välkomnande av Lennart Albertsson

På grund av pandemin har det inte varit möjligt att officiellt välkomna regionens nya missionsledare Lennart Albertsson förrän nu. Söndagen den 22 augusti välkomnades han högtidligt i gudstjänsten i EFS-kyrkan i Ängelholm med bibelord och förbön.

Själva välkomnandet bestod i att missionsföreståndare Kerstin Oderhem frågade Lennart om han var villig att arbeta för EFS vision och i linje med EFS stadgar och grunddokument. Som tur var fick hon ett jakande svar. Det var dock på håret att Lennart välkomnades som missionledare i EFS i Sydöstsverige, en region där Kerstin själv varit distriktsföreståndare. Som tur var kom hon på sig själv och ändrade detta. Sedan följde en rad bibelord som lästes av utvalda personer från regionen. På detta följde en stund av förbön av de församlade som led-

des framifrån och efter det några kortare tal och en hälsning från biskop Johan Tyrberg i Lunds stift. Stunden avslutade Lennart själv genom att framföra sången *Beautiful City* från musikalen *Godspell* med budskapet att detta bara är början på vad Gud vill göra i vår region och vår värld.

Efter välkomnandet fortlöpte gudstjänsten där David Castor från Norea Sverige predikade och celebrerade nattvarden.

150 år av internationell mission

Ar 2015 firade EFS utlandsmission 150 år. Som en del av jubiléet sammanställde EFS riks en utställning i form av tolv rollups om EFS missionshistoria. Under hösten 2021 finns utställningen att boka för församlingar och församlingar i regionen!

Missionsutställningen har under några år åkt runt i landet för att landa i Sankt Knut kyrka i Lund. Flera platser var inbokade för utställningen när pandemin slog till. Nu går den åter att uppleva i Västerkyrkan i Hässleholm vecka 31-35.

Missionsutställningen som går under namnet ”150 år av internationell mission” berättar i både ord och bild bland annat om de första stapplande stegen som togs 1866 i Massaua, Eritrea, kyrkplanteringar och kyrkbyggen samt utbildning och barnhem. Utställningen synliggör hur Gud har använt EFS, en liten rörelse som under 150 år har fått bära rik frukt. Bland annat kan vi se hur den oansenliga början la grunden för svensk mission och svenskt bistånd. Många nydanande och livsförvandlande initiativ har följt i missionens spår.

Genom EFS historia ser vi att Gud är en trofast Gud som använder enkla människor att utföra storverk men påminner oss också om att Jesus fortfarande kallar oss in i nya utmaningar, både i Sverige och internationellt. För historien handlar ytterst sällan

om dåtid. För att förstå vår nutid och vår framtid behöver vi förstå vår historia. Det gäller enskilda personer lika mycket som hela missionsrörelser.

Utställningen finns under hösten att låna från kansliet i Hässleholm. Den består av tolv rollups med text på både svenska och engelska. Kontakta regionskansliet för mer information och bokning av utställningen!

Blåsarlägret 60 år!

Hur håller man liv i ett läger under 60 år? Vad är det som gör att generationer av ledare och deltagare återkommer år efter år? Kan ett läger bära en kultur som fortsätter att dra människor till Jesus och musiken? Utan förväntan att få enkla svar eller en metod frågar vi några av de många som ansvarat och deltagit i Blåsarlägret under lägets första 60 år.

För att kunna gå framåt behöver vi förstå varifrån vi kommer. Det gäller både enskilda personer och gemensamma läger. Det första Blåsarlägret arrangerades år 1961. På den tiden fanns det gott om musicerande ungdomar i regionen med orkestrar i Röke, Hillarp, Askeröd, Hörby, Västra Skåne och i Traktatsällskapet och det fanns ett behov av att samla dem för att spela tillsammans. De första åren leddes lägren av Sigvard Bo och Hugo Svensson som arbetade som musiker inom det militära och lägret höll till på Åhusgården innan det år 1963 flyttades till Glimåkra folkhögskola där det fortfarande huserar. En av hjälpledarna var Ingemar Karp, en musikalisk gigant inom musiklivet i Sydsverige inte minst genom ledningen av Röke Blås.

- Det har alltid varit ett väldigt bra samarbete med Glimåkra folkhögskola berättar Ingemar. En lärare från skolan brukar vara med och under flera år ledde Anna Weister Andersson en gospelkör.

På de första lägren var det cirka 30 deltagare som alla var pojkar. I början fanns även stråkar med

på lägret men senare blev det mest blåsare. Temat för lägren var: *Musik, Bibel och Idrott -en sund själ i en sund kropp* och under åren har många duktiga musiklejare och kända idrottsprofiler varit med och undervisat. Bibelstudierna har genom åren letts av olika ledare och Ingemar nämner särskilt Bengt Gustafsson och Björn Ohlsson. Björn leder fortfarande bibelstudierna och hans son Christoffer Wallin är i år lägerchef tillsammans med Ola Nordkvist, båda från Malmö. Christoffer har mellan 20-30 Blåsarläger i bagaget.

- Jag har inte hållit räkningen men jag tror att mitt först läger var år 1989.

Vad är det som gör att deltagare och ledare återvänder till Blåsarlägret år efter år?

- Det finns en bra balans mellan viljan att förnya och en historia att vila sig mot. Någon i lägets tidiga historia lär ha sagt att lägret är som en treton: grundtonen är Gud, tersen är musiken och kvinten är fysisk aktivitet. Denna treton är livsviktig för lägret och ger oss något att förhålla oss till. Sen blir det

Christoffer Wallin

en speciell gemenskap när man får musicera ihop. Orkestern i den här formen passar många människor då det både är en frihet att uttrycka sig och samtidigt tydliga ramar och regler. Tror också att det finns en kultur på lägret som förs vidare av att både deltagare och ledare som återkommer.

Den fina lägergemenskapen är något som också Ingemar lyfter fram. - "Tonernas afton" på sista kvällen brukade vara populär och givetvis avslutningskonserten i en fullsatt Glimåkra kyrka.

Ingemar Karp minns att det som mest har varit 160 deltagare och ledare på lägret. Så många är det inte i år men man räknar i år med att vara cirka 60-70 deltagare och ledare.

- Det är såklart ett speciellt år i år. Förra året var vi tvungna att ställa in på grund av pandemin så vi är glada att vi kan genomföra lägret i år men det finns många saker vi behöver tänka på vad gäller avstånd och annat säger Christoffer.

Det blev till och med fler än Christoffer räknade med. Ungefär 80 deltagare och ledare samlades till läger på Glimåkra folkhögskola. Med i

Ingemar Karp

bagaget fanns både snabbtester och läkare i form av Björn Ohlsson, en av huvudledarna. Som tur var klarade man sig helt ifrån coronasmitta.

Innan lägret hade man kontakt med Smittskydd Skåne och en av punkterna de lyfte fram var möjligheten att dela upp deltagaren i två grupper under alla aktiviteter som skedde inomhus för att minska risken för smittspridning. Sagt och gjort. Lägret delades i två delar vilket gjorde att man kunde minska trängsel vid måltiderna och repetitionerna.

- Överlag gjorde vi fler saker utomhus än inomhus, berättar Christoffer. En lärdom av årets läger var att vissa förändringar faktiskt gjorde lägret bättre! Exempelvis hade vi kvällsandakterna utomhus under trädet istället för i kapellet. Det finns nog flera saker som vi såg som anpassningar i år som blir kvar i framtiden.

Den traditionella avslutningskonserten hölls inte i Glimåkra kyrka som traditionen bjuder. Istället höll A- och B-orkestrarna konsert utomhus vid fyllhögskolan. Trots lite regn gick det hela att genomföra till glädje för både deltagare och åhörare!

Vad har Blåsarlägret betytt för dig?

Blåsarlägret är en av de viktigaste anledningarna till att jag idag håller på med

musik på heltid. Under många år var det det absolut roligaste som hände på hela året och jag utvecklades enormt mycket på mitt instrument under denna korta vecka, mycket mer än vad jag gjorde på kulturskolan resten av året. Nu som ledare är det fantastiskt att få ge tillbaka det som jag själv älskade så mycket som barn!

Ludvig Samuelsson,
frilansande jazzmusiker Malmö

Blåsarlägret har betytt supermycket för mig. Jag började spela trumpet vid 11

års ålder för att få vara med på lägret och jag ser alltid fram emot att få komma dit igen. Det är något speciellt med den gemenskapen som finns på Glimåkra och den gemensamma glädjen för musiken är så påtaglig. Det finns ingen konkurrens eller elitism, det är "bara" musik som man spelar tillsammans. Det musikaliska sammanhang som finns på blåsarlägret har varit superviktig för mig som studerar och arbetar som musiker.

Ebba Dankel
student vid Berklee College of Music, Boston, Massachusetts

Mission och kontemplation

För en missionsrörelse som EFS är det naturligt att just missionen står i centrum. Samtidigt fungerar majoriteten av EFS-föreningarna som församlingar med påföljande ansvar för sakramentsförvaltning, undervisning och diakoni. Nu och då kan vi ställas inför frågan om missionsföreningens verksamheter eller gudstjänsten skall vara utåtriktade eller riktas till de redan troende. Så slås sakta men säkert en kil mellan missionen och kontemplationen, mellan det utåtriktad och den inre fördjupningen. I detta nummer får vi en repris från en krönika av Peter Halldorf från Livsluft nr 4 2007 om relationen mellan kontemplationen och missionen.

Ingen kan beskylla den kristna kyrkan för att vara överksam i sin samtid. Ett svep över församlingarnas programblad och hemsidor vittnar om minst sagt hög aktivitet. Och resultatet? Nej, det låter sig förvisso inte avläsas i statistik och staplar. Men möjligen i pastorers och prästers ögon. Speglar pastorns blick en inre stillhet? Eller lyser den av oro över att inte hinna i tid till nästa möte inprickat i kalendern?

I en kultur så till den grad uppbyggd på aktivitet och effektivitet är det inte ovanligt med snabba uttryckningar till försvar för mission och evangelisation när någon slår ett slag för livet i den fördolda kammaren. Det är belysande - och troligen bara möjligt i dagens västerländska kristenhet - hur kontemplation och mission inte sällan ställs mot varandra. Som om det handlade om att föredra det ena framför det andra. En sådan förståelse är bara möjlig där sekularisering- en trängt så djupt i kyrkans själ, att hon betraktar

sin egen roll ur sociologernas perspektiv. Härav följer församlingar som bedömer, och berömmar, sig själva och sin verksamhet utifrån denna världens sätt att värdera resultat. Det kan möjligen göra intryck på somliga. Men en sådan kyrka är inte Kristi kropp.

I Kristi kropp - liksom i Kristus - är kontemplation och mission inte två åtskilda riktningar som skall försonas genom dialog och samförstånd. De är av evighet förenade i den heliga Treenigheten; i Sonens skådande (kontemplation) av Fadern, och i Faderns sändning (mission) av Sonen genom Anden. Denna självklara enhet, som inre kan skapas men utgör grunden för allt skapande i Guds rike, gäller både i församlingen och i varje lärjunges liv. Men denna enhet är en hemlighet som måste uppenbaras, ett mysterium som Jesus sätter ord på: "Sonen kan inte göra något av sig själv, utan bara det han ser Fadern göra." (Joh 5:19)

Kan det sägas enklare? Jesu mission i världen är ett fulländat uttryck för hans kontemplation. Sonen gör endast vad han ser Fadern göra. Kontemplation - ordet betyder skådande - är i biblisk förståelse trons innersta väsen. Tron föds i människans själ när hon ser "vad inget öga sett". Det är också förutsättningen för att kunna såväl tala som handla i Jesu namn. Det vi har skådat ... det är vårt ärende, skriver Johannes. Eller som lykttändare Flodberg, förgrundsgestalt i en andlig förnyelserörelse med upprinnelse i Gamla Stan för hundratalet år sedan, uttryckte det: "Vad en människa inte skådat, kan hon aldrig begripa."

Att skåda Gud är evangeliets mål och varje människas högsta kallelse. Saliga de renhjärtade, de skall se Gud, är ett Jesusord som varit riktmärke för gudsälskare i alla tider. Människan blir - och hon gör! - det hon skådar. Med Paulus ord: "Alla vi som utan slöja för ansiktet skådar Herrens härlighet, förvandlas till en och samma avbild." Saknas denna insikt blir

I Kristi kropp - liksom i Kristus - är kontemplation och mission inte två åtskilda riktningar som skall försonas genom dialog och samförstånd. De är av evighet förenade i den heliga Treenigheten.

det kristna vittnesbördet en fråga om kommunikation och pedagogik. I bästa fall. I värsta fall reduceras det till reklam och marknadsföring. Det gäller att nå ut med budskapet snabbt och effektivt, helst i fyrfärg och på så många kanaler som möjligt. Men ett vittne i kristen mening är man inre bara för att man låter munnen gå. Vad är det vi lyssnar till hos en annan människa? Är det vad hon säger? Eller är det vad som får henne att tala? När den kristna

församlingen är trogen sin identitet är hon i alla avseenden ett uttryck för Jesu Kristi liv i världen. Därför är evangeliernas berättelser om Jesus kyrkans viktigaste spegel och korrektiv. Allt som kan kallas kristet har sin källa i Kristus, hans liv och mission i världen,

Jesus handlade aldrig på eget initiativ. Allt han gjorde var ett uttryck för hans absoluta enhet med sin Fader. Det var alltid två som handlade, inte en. "Vad Fadern gör, det gör också Sonen", säger Jesus. För att kunna utföra Faderns gärningar sökte han oavbrutet den stillhet där hans blick vilade på Fadern. Vad Jesus såg i sin vision av Fadern var inte en passiv, vilande Gud innesluten i sig själv. Han skådade en Gud som tömmer ut sin kärlek till jordens yttersta gräns - genom att ge världen sin egen Son! Kontemplationen av den kärlek i vilken Fadern har utgivit sin Son drar oemotståndligt in människan i samma utgivande kärlek. Den som skådar Gud förvandlas till hans avbild. Hon gör det Fadern gör, och förlänger därmed Kristi liv i världen.

Utan skådandet av Fadern, genom Anden, blir inte kyrkan Kristi kropp - det autentiska uttrycker för Jesu liv i världen. Hur mycket vi än flaggar

med de stora kristna orden och ivrigt upprepar Jesu namn, blir all vår aktivitet förgäves om den inte växer ur det vi har sett med vårt inre öga. Håri ligger det allvarliga: det är fullt möjligt att, i Jesu namn, fjärma världen från Gud istället för att leda den till Gud. Detta gör kyrkan sig skyldig till varje gång hon blir sin egen missionskonsult. När hon däremot söker den stillhet i vilken blicken renas sker något häpnadsväckande: en mindre aktiv kyrka visar sig då vara en långt mer fruktbärande kyrka i världen.

PETER HALLDORF är pastor inom Pingströrelsen, redaktör för tidskriften *Pilgrim* och författare till en mängd böcker.

Om adressen är felaktig, var god sänd rätt adress till Livsluft c/o EFS Sydsverige, Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm

Rådgivaren AB rekommenderar:

Sven-Göran Arnoldsson
sg@botes.se, 0703-704284

Garage:

www.bjorklidens.se

Kyrkor:

www.kyrktoget.se/listerkyrkan
www.kyrktoget.se/falkvikskyrkan
www.mollebackskyrkan.se

GE EN GÅVA

EFS
Sydsverige

salt
SYDSVERIGE

Bankgiro: 900-9903
Swish gåvor: 123 357 80 28
Swish övrigt: 123 626 85 93
Märk gåvan: Sydsverige

Bankgiro Salt: 5275-8786
Swish Salt: 123 354 77 91